

SANGHÆFTE

SKT HANS I VINDINGE

Midsommervisen • Vindingesangen

23. juni

Fællesskab • Sang • Sommerstemning

VIF

Midsommervisen "Vi elsker vort land"

1. Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje.
Når om våren hver fugl,
over mark, under strand,
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
Vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,
men den skønneste krans,
bli'r dog din Sankte Hans!
Den er bunden af sommerens hjerter, så varme så glade.

2. Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler,
da går ungdom til dans
på dit bud Sankte Hans
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler.

3. Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens ånd
under mark over strand,
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde,
hver by har sin heks,
og hvert sogn sine trolde.
Dem vil vi fra livet med glædesblus holde,
vi vil fred her til lands
Sankte Hans, Sankte Hans!
Den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde.

Vindingesangen

Mel.: Dejlig er sommernatten

1. Her har den ligget i tusind år
den gamle landsbygade.

Hegnet af gærde, af hus og gård
i sne, i sol, i vår.

Her har de knoklet i tusind år
og sanket korn i lade.

Stolpehul, stenbro og potteskår
fortæller, hvor vi står.

*:: Vindinger, vi må værne
om vores landsbykærne.
Trofast stå vagt om dens gamle træer
- og ta' lidt hånd om dens gadekær,
nyde vor nabos charme,
byde ham al vor varme.
Skånsomt forene det gamle og ny
i vor gamle by ::*

2. Mød den i dag i dens myldretid,
når købmandshjørnet koger.

Soveby haven er fuld af flid
og plæneklippersang.

Ungerne strider den gamle strid
med kloge pædagoger.

Kirken gør solnedgangstimen blid
med klokkens spæde klang.

*:: Vindinger, vi må værne
om vores landsbykærne.
Trofast stå vagt om dens gamle træer
- og ta' lidt hånd om dens gadekær,
nyde vor nabos charme,
byde ham al vor varme.
Skånsomt forene det gamle og ny
i vor gamle by ::*

Helge Land Hansen

